

Omdat mijn opa zo van bootjes hield

'Deze foto's heb ik gemaakt omdat mijn opa zo van bootjes hield. Hij was al een tijd ziek. In de tijd voor hij overleed, liet hij nog weten dat hij het zo leuk vond dat ik met fotografie bezig ben. Dat deed hij vroeger zelf ook, met een analoge camera en rolletjes, heel anders dan nu, vertelde hij. Het was fijn om dit nog met hem te kunnen delen en dat hij in deze periode, waarin hij eigenlijk niks meer kon, nog interesse kon opbrengen voor wat ik doe en wat ik leuk vind. Dit motiveert me extra om door te gaan met fotograferen.'

In mijn werk maak ik regelmatig gebruik van fotografie en verbeelding. Het zijn speelse manieren om mensen in hun zingevingsprocessen te ondersteunen. Anouk is twintig en volop bezig om haar identiteit en toekomstperspectief te ontdekken. Ze houdt van creatief bezig zijn, met name in beeldende kunst. Met haar foto's en andere werken wil Anouk mensen raken en echt iets voor anderen betekenen. En ze vindt het gewoon fijn om te doen.

'Deze foto's laten iets zien van hoe mijn opa echt was. Over alle onderdelen op zijn eigen boot wist hij iets te vertellen. Dat was echt zijn passie. In het maken van deze foto's heb ik het overlijden van mijn opa een beetje kunnen verwerken. Het was mijn manier om met het afscheid bezig te zijn en hem te herinneren als de persoon die hij voor mij was. Niet in zijn ziekte, wat in de laatste weken zo overheerste, maar in wie hij was en wat hij leuk vond. Ik heb inmiddels ook meer mijn eigen fotografiestijl gevonden. Ik hou van details, geometrische vormen. En van zwart-wit, dat drukt iets tijdloos uit.'

Op een woensdagmiddag in november wilde Anouk graag gaan fotograferen in de haven, dus dat zijn we gaan doen. Wat spreekt je aan in deze foto's? Wat geven de beelden je voor gevoel, wat roepen ze op? Hoe drukken ze iets van jou en jouw opa uit? Vanuit dit soort vragen hebben we daarna naar de beelden gekeken. Zowel in het creëren zelf als de reflectie achteraf heeft Anouk iets wezenlijks van zichzelf kunnen ontdekken en uitdrukken. In de fotografie komen haar sensitiviteit en gevoel voor detail tot hun recht.

'Daar waar anderen al doorlopen, ben ik vaak trager, maar als ik stilsta zie ik juist de mooie dingen.'

De manier waarop we naar de wereld kijken en met het leven omgaan, weerspiegelt zich in onze foto's. Door haar eigen beelden waar te nemen wordt Anouk zich bewust van haar perspectieven, voorkeuren, talenten en keuzes. Fotograferen doen we veelal op gevoel, en juist via die intuïtieve beeldtaal kan een schat aan zin en zelfontdekking aan het licht komen. Op de meeste momenten geven en vinden we onbewust betekenis, zowel op alledaags als op existentieel niveau. Als begeleider zie ik het als mijn taak om de betekenisgeving expliciet te helpen maken, op zo'n manier dat de ander daarmee verder kan.

Ilse Vooren studeerde aan de UvH en is als humanistica en coach gespecialiseerd in zingeving (www.foodforflow.nl). Samen met Merlijn Koch schreef ze het boek *Zin kun je maken. Processen van zingeving begeleiden* (www.zinkunjemaken.nl). Ze geeft ook workshops in verbeelding en zingeving (www.jewereldinzicht.nl).

